

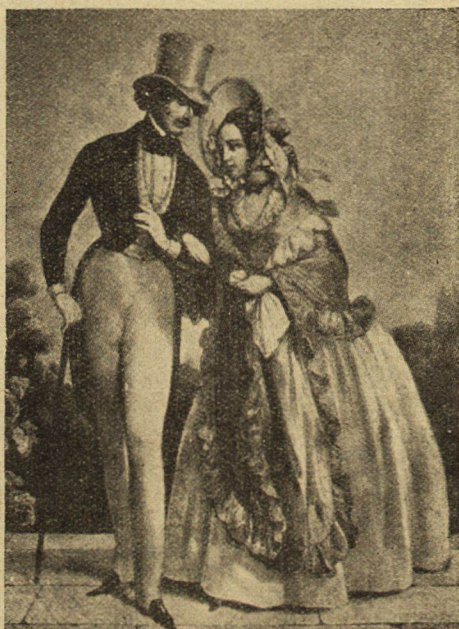
волани, та полата изглеждала на етажи. Най-обикновени гарнитури били дантелите и рюшевотъ, а на вечернитъ рокли не липсвали и букети отъ изкуствени цвѣтя (Фиг. 116). Корсажа на кринолина, или както у насъ го наричали **малакофъ**, билъ нарѣзанъ на басти, за да оформи една много тънка талия. За вечернитъ рокли деколтето било толкова голѣмо, че откривало широко раменетъ, придружено винаги отъ правъ или плисиранъ дантеленъ воланъ.

Прическата била съ пжтъ по-срѣдата на главата и отзадъ прибрана на кокъ, ала отпредъ надъ ушитъ почти до раменетъ падали одължени букли, които давали особена грация на лицето. Шапката останала както при роклята бидермайеръ, обхващайки като рамка лицето и завързана подъ брадата, или съ права заоблена периферия съ много падащи щраусови пера цвѣтя и панделки.

Голѣмата куха рокля на кринолина трѣбвало да бжде попълнена, затова се създали като долно облѣкло много фусти съ волани отъ дантели, рюшове и плисета. Правѣли ги, или отъ финна колосана батиста, или отъ тафта. Споредъ специалния шумъ, който издава коприната, тѣзи фусти се наричали **фру-фру**.

Мжжкото облѣкло запазило дългия тѣсенъ панталонъ, носенъ съ много дългъ едва ли не да петитъ **рединготъ**, или фракъ, на който предницата стигала до талията, а гърба падалъ като сврача опашка (*queue de pie*). (Фиг. 117).

Интересна била вратовръзката, която правѣла нѣколко обиколки около шията и принуждавала двата края отъ яката на ризата да се изкачатъ почти до половината на бузата. Наполеонъ III подържалъ като Луи-Филипъ развитието на Лионската копринена индустрия и при негова дворъ кринолина достигналъ

Фиг. 117.

Облѣкло отъ времето на Луи-Филипъ.